ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR.3055/2/2013

SENTINŢA CIVILĂ NR. 381
Şedinţa publică din data de 06.02.2014
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE – judecător BOGDAN CRISTEA
GREFIER - CRISTINA MANOLACHE

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ şi fiscal formulate de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul NEDELCU (fost RADU) DUMITRU ROMULUS**, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008)".

Dezbaterile şi susţinerile orale ale părţilor au avut loc în şedinţa publică din 23.01.2014, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea succesiv la data de 30.01.2014 şi, respectiv, 06.02.2014.

CURTEA

Prin ***cererea*** înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios administrativ şi fiscal la 23.04.2013, sub dosar nr. 3055/2/2013, **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** a chemat în judecată pe **pârâtul NEDELCU (fost RADU) DUMITRU ROMULUS** solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunţa să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus, născut la data de 24.11.1955, în Braşov, fiul lui Gheorghe şi Alexandrina, domiciliat în municipiul Braşov, strada ...., jud. Braşov.

În motivare, a arătat reclamantul că prin cererea nr. P7031/10/25.05.2010 adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul posibilei calităţi de lucrător sau de colaborator al Securităţii, a domnului NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus. Ţinând cont de faptul că domnul NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus este deţinător al titlului de luptător pentru victoria Revoluţiei din Decembrie 1989, cererea citată anterior este legală.

Reclamantul mai arată că, aşa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/2908 din 04.12.2012, precum şi din înscrisurile ataşate, domnul NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus a fost recrutat „în scopul completării potenţialului informativ pe linia Problemei <spionaj arabo-african>"; potrivit Raportului privind modul cum a decurs recrutarea în calitate de informator, identificat în dosarul fond reţea nr. R 368032, al cărui titular este pârâtul, recrutarea s-a produs la data de 25.11.1985, acesta semnând un Angajament şi preluând numele conspirativ „POPESCU".

Art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 descrie, sub aceeaşi denumire generică, 3 posibilităţi de relaţie benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiţii specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Se invocă astfel Notele informative identificate în dosarul (nr. R 368032) al cărui titular este pârâtul, după cum urmează:

„Referitor la numita M. R., relatez următoarele: din câte cunosc aceasta a fost în relaţii apropiate cu studentul irakian A. A. Cei doi s-au aflat în .... timp de circa un an, dar apărând unele neînţelegeri, în prezent sunt certaţi definitiv. A lucrat la biroul de schimb valutar de la Hotel Carpaţi, iar în prezent lucrează undeva în Poiana Braşov. Cu ocazia unei discuţii între cei doi, la care am asistat personal, M. R. a fost întrebată de cetăţeanul străin dacă ar ajunge în străinătate dacă s-ar mai întoarce în România; aceasta a răspuns că nu, motivând hotărârea prin faptul că în România sunt condiţii necorespunzătoare de trai. Nu s-au mai făcut referiri la acest aspect cu ocazia altor discuţii: (voi. 2, f. 89);"

„Din discuţiile purtate cu fostul cetăţean român G. H., în urmă cu câteva zile la discoteca <Violeta> din Poiana Braşov, au rezultat următoarele: acesta este stabilit în prezent în R.F.G., unde are o situaţie destul de bună, ocupându-se cu închirieri de imobile. Continuă să fie necăsătorit, dar scopul declarat al vizitei actuale în România l-ar constitui depunerea actelor de căsătorie cu o balerină din Bucureşti. Are cunoştinţă, încă din R.F.G., despre vizita pe care o va efectua în România ministrul de externe al acestei ţări, spunând că tema principală a discuţiilor la nivel înalt, care vor avea loc la Bucureşti, o va constitui modalitatea de acordare de ajutoare cu alimente populaţiei ţării noastre. Discuţiile le-a purtat tendenţios, subliniind unele lipsuri din ţara noastră în domeniul alimentaţiei. Totodată, a afirmat despre unele evenimente care s-ar fi petrecut în România din zonele Câmpina, Timişoara şi Buzău, căutând să obţină detalii despre acestea. Anterior venirii în tară, ar fi vizionat la televiziunea R.F.G. un film care a prezentat în amănunt cele întâmplate la Braşov în ziua de 15.11.1987, filmul afirmând că ar fi fost făcut de un cetăţean de origine irlandeză, prezent la faţa locului la data respectivă şi care ulterior l-a pus la dispoziţia televiziunii germane. A afirmat că va sta la noi circa 3 săptămâni. Am observat că până în prezent a venit des în contact cu cetăţenii români: H. F. din Prejmer, profesor de sport, D. (M.) student din Braşov, originar din S., D. T. - pompier la I.C.RM (subl. D.I.). În general este un tip cunoscut atât în Braşov, cât şi în Poiana Braşov, inclusiv în rândul personalului O.N. T. Carpaţi Braşov." (vol. 2, f. 39-41);

„Referitor la cetăţeanul vest-german G. H. relatez: în perioada dec - 03. ian. 1938 acesta a fost la Ciucaş. În afara domiciliului, legal, a mai stat şi la numitul D. M. din Braşov. La acesta a dormit mai multe nopţi, făcând chefuri şi ....
A făcut revelionul la discoteca <Violeta>, împreună cu D. S. şi soţia sa, O. (R.F.G.), D. M., D. T. şi alţii. Din discuţiile cu acesta a rezultat că are o poziţie ostilă ţării noastre, făcând comparaţii tendenţioase cu sistemul capitalist A fost însoţit de M. P., balerină din Bucureşti, cu care intenţionează să se însoare, dar nu a făcut demersurile legale în acest sens." (vol. 2, f. 38);

„În dimineaţa zilei de 10.11.1988 am discutat întâmplător la Restaurantul <Carpaţi> cu cetăţeanul italian F. venit la Braşov ca turist, fiind cazat la Hotel <Parc>. Vine frecvent la Braşov. Dorea să schimbe 30$ pentru a cumpăra băutură. A afirmat că deţine nişte ziare italiene, unde se fac referiri ostile la evenimentele din 15.11.1987 de la Braşov. Acestea le are la numita E, care lucrează la B.J.A.TM Braşov. S-a oferit să mi le dea să le citesc, deci le pot obţine oricând de la E." (vol. 2, f. 13).

Totodată, a mai invocat partea reclamantă şi notele informative furnizate de către pârât, identificate în acelaşi dosar, în care acesta relatează despre legăturile cu cetăţeni străini ale unor cunoscuţi de-ai săi. Or, raportat la acest aspect, este de notorietate faptul că statul comunist încerca să limiteze relaţiile neoficiale dintre cetăţenii români si cei străini întrucât, prin astfel de contacte, cetăţenii români puteau veni în contact cu ideile care circulau în lumea liberă şi care nu erau foarte bine cunoscute în ţară, iar cetăţenii străini puteau cunoaşte adevărata situaţie cu privire la condiţiile de viaţă din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în ţară, situaţii care, evident, difereau profund faţă de cele prezentate de propaganda oficială a regimului. Totodată, intenţia de a părăsi definitiv ţara era considerată un afront direct la adresa regimului care pretindea că asigură cetăţenilor români cele mai bune condiţii de viaţă. Pentru acest motiv, regimul nu a recunoscut niciodată, oficial, existenţa fenomenului emigrării. De asemenea, din aceeaşi categorie a „manifestărilor potrivnice", face parte şi exprimarea liberă a părerilor referitoare la condiţiile de viaţă din România acelor timpuri.

De asemenea, s-au mai invocat de partea reclamantă evaluările pozitive pe care ofiţerii le-au făcut informaţiilor furnizate de către pârât; acestea se regăsesc în Notele de analiză şi Rapoartele citate în Nota de Constatare; de asemenea, informaţiile furnizate de către pârât nu sunt unele ce priveau „problema spionajului arabo-african", ce a reprezentat motivul recrutării acestuia.

Indiferent că în discuţie este o delaţiune care se referea la faptul că persoana denunţată critica fie regimul politic de la acea vreme, fie politicile sociale promovate de către acesta, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

În legătură cu această primă condiţie, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că se denunţă o conduită potrivnică regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc). Indiferent că delaţiunea se referea la faptul că persoana denunţată critica regimul şi deopotrivă politicile promovate de către acesta ori împrejurarea că cel denunţat avea legături neoficiale cu cetăţeni străini, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, reclamantul apreciază că prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului. Apreciază reclamantul că şi această condiţie este asigurată deoarece nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient,

având reprezentarea clară a faptului că relatările nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la libera exprimare, a celui la viaţă privată si a celui la liberă circulaţie), şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

Astfel, standardul impus de legiuitor pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii a fost nu numai îndeplinit, ci şi depăşit, încălcarea dreptului la viaţă privată nu este numai potenţială, ci este efectivă, datorită efectelor produse ca urmare a furnizării informaţiilor citate anterior.

În concluzie, informaţiile furnizate de domnul Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus au vizat îngrădirea dreptului la libera exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice, a dreptului la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice şi a celui la liberă circulaţie, prevăzut de art. 12 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice.

În drept, reclamantul a invocat disp. art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, art. 31 şi art. 35 alin.5 lit.a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, art. 194 NCPC.

In dovedire, reclamantul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

Pârâtul Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus, fiind citat prin publicitate în cond. art.167 NCPC, nu a depus ***întâmpinare*** la dosar, fiind reprezentat de avocat .... desemnat în calitate de curator la termenul de judecată din 12.12.2013, care a solicitat respingerea cererii ca nefondată, invocând pe de o parte lipsa unui raport de expertiză care să ateste că înscrisurile opuse pârâtului emană de la acesta, iar pe de altă parte că probele administrate nu susţin temeinicia cererii de chemare în judecată.

Curtea, faţă de dispoziţiile art.255 şi 258 NCPC, a încuviinţat administrarea probei cu înscrisurile ataşate la dosar, apreciind proba a fi admisibilă potrivit legii şi de natură a duce la soluţionarea cauzei; totodată, observând dispoziţiile art.292 NCPC şi lipsind o contestare a respectivei scrieri opuse pârâtului, a apreciat că nu se impune a se trece la o eventuală verificare a semnăturii prin efectuarea unei expertize.

Constatându-şi competenţa generală, materială şi teritorială de soluţionare a cauzei în cond. art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, Curtea reţine următoarele cu privire la cererea de faţă:

În fapt, la data de 23.11.1985 este aprobat Raportul cu propunere de recrutare în calitate de informator a numitului Radu (în prezent Nedelcu) Dumitru Romulus, fiul lui Gheorghe şi Alexandrina, ns. la 24.11.1955, întocmit la 19.11.1985 de ofiţeri din cadrul Inspectoratului Judeţean Braşov – Securitate – Serv.III/327/P.A. (filele 27 şi urm. din dosarul Curţii de Apel Bucureşti), propunerea de recrutare fiind făcută «pe linia problemei spionaj arabo - african», apreciindu-se «că Radu Dumitru Romulus dispune de multiple posibilităţi informative, de calităţi care îl fac util pentru a putea fi folosit cu eficienţă atât în realizarea supravegherii informative mai complexe a elementelor aflate în atenţia organelor de securitate, cât şi în scopul folosirii sale în măsuri combinative informative în cazurile raportate (...)».

Rezultă dintr-un Raport ulterior, întocmit la data de 25.11.1985 (fila 53 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti) întocmit de ofiţeri din cadrul aceleiaşi structuri a Securităţii că pârâtul Radu (Nedelcu) Dumitru Romulus a acceptat colaborarea cu organele de securitate, dând şi un angajament scris, fiindu-i atribuit numele conspirativ «Popescu».

Ulterior acestui moment, potrivit probei cu înscrisuri administrată, pârâtul a furnizat benevol informaţii referitoare la persoane ce aveau sau au deţinut cetăţenia română, dar şi referitor la cetăţeni străini.

Astfel, din declaraţiile olografe ataşate la dosar, se reţin ca relevante cele în care partea pârâtă a consemnat, după cum urmează:

- «Referitor la numita M. R., relatez următoarele: din câte cunosc aceasta a fost în relaţii apropiate cu studentul irakian A. A. Cei doi s-au aflat în .... mai mult timp circa un an, dar apărând unele neînţelegeri, în prezent sunt certaţi definitiv. A lucrat la biroul de schimb valutar de la Hotel Carpaţi, iar în prezent lucrează undeva în Poiana Braşov. Cu ocazia unei discuţii între cei doi, la care am asistat personal, M. R. a fost întrebată de cetăţeanul străin dacă ar ajunge în străinătate dacă s-ar mai întoarce în România; aceasta a răspuns că nu, motivând hotărârea prin faptul că în România sunt condiţii necorespunzătoare de trai. Nu s-au mai făcut referiri la acest aspect cu ocazia altor discuţii» (filele 235-236 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti). – una dintre menţiunile ofiţerului de Securitate pe această Notă este în sensul «O copie a notei se va exploata la ind304DD care-o are pe numita M.R. în atenţie».

- «Din discuţiile purtate cu fostul cetăţean român G. H., în urmă cu câteva zile la discoteca <Violeta> din Poiana Braşov, au rezultat următoarele: Acesta este stabilit în prezent în R.F.G., unde are o situaţie destul de bună, ocupându-se cu închirieri de imobile. Continuă să fie necăsătorit, dar scopul declarat al vizitei actuale în România l-ar constitui depunerea actelor de căsătorie cu o balerină din Bucureşti. Are cunoştinţă, încă din R.F.G., despre vizita pe care o va efectua în România ministrul de externe al acestei ţări, spunând că tema principală a discuţiilor la nivel înalt, care vor avea loc la Bucureşti, o va constitui modalitatea de acordare de ajutoare cu alimente populaţiei ţării noastre. Discuţiile le-a purtat tendenţios, subliniind unele lipsuri din ţara noastră în domeniul alimentaţiei. Totodată, a afirmat despre unele evenimente care s-ar fi petrecut în România din zonele Câmpina, Timişoara şi Buzău, căutând să obţină detalii despre acestea. Anterior venirii în ţară, ar fi vizionat la televiziunea R.F.G. un film care a prezentat în amănunt cele întâmplate la Braşov în ziua de 15.11.1987, filmul afirmând că ar fi fost făcut de un cetăţean de origine irlandeză, prezent la faţa locului la data respectivă şi care ulterior l-a pus la dispoziţia televiziunii germane. A afirmat că va sta la noi circa 3 săptămâni. Am observat că până în prezent a venit des în contact cu cetăţenii români: H. F. din Prejmer, profesor de sport, D. (M.) student din Braşov, originar din S., D. T. - pompier la I.C.RM. În general este un tip cunoscut atât în Braşov, cât şi în Poiana Braşov, inclusiv în rândul personalului O.N. T. Carpaţi Braşov.» (filele 147-149 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti) – unele dintre menţiunile ofiţerului de Securitate pe această Notă sunt în sensul «Sursa a primit în continuare sarcini de a stabili ce alte comentarii face cetăţeanul străin atât în legătură cu apropiata vizită a ministrului de externe RFG în ţara noastră, cât şi alte comentarii ostile la adresa realităţilor din România; persoanele nominalizate în material vor fi identificate şi verificate în evidenţe; o copie a notei se va exploata la biroul I, ind. 316ITD».

- «Referitor la cetăţeanul vest-german G. H. relatez: în perioada dec - 03. ian. 1938 acesta a fost la Braşov la Hotel Ciucaş. În afara domiciliului, legal, a mai stat şi la numitul D. M. din Braşov. La acesta a dormit mai multe nopţi, făcând chefuri şi .... A făcut revelionul la discoteca <Violeta>, împreună cu D. S. şi soţia sa, O. (R.F.G.), D. M., D. T. şi alţii. Din discuţiile cu acesta a rezultat că are o poziţie ostilă ţării noastre, făcând comparaţii tendenţioase cu sistemul capitalist. A fost însoţit de M. P., balerină din Bucureşti, cu care intenţionează să se însoare, dar nu a făcut demersurile legale în acest sens." (filele 145-146 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti) - unele dintre menţiunile ofiţerului de Securitate pe această Notă sunt în sensul «Sursa a primit în continuare sarcini de a stabili şi alte aspecte de interes operativ din perioada şederii în ţară a cetăţeanului străin (...); o copie a notei se va exploata la ind. 316ITD».

- «În dimineaţa zilei de 10.11.1988 am discutat întâmplător la Restaurantul <Carpaţi> cu cetăţeanul italian F. venit la Braşov ca turist, fiind cazat la Hotel <Parc>. Vine frecvent la

Braşov. Dorea să schimbe 30$ pentru a cumpăra băutură. A afirmat că deţine nişte ziare italiene, unde se fac referiri ostile la evenimentele din 15.11.1987 de la Braşov. Acestea le are la numita E, care lucrează la B.J.A.TM Braşov, stă pe str. (...) este divorţată, are un copil, stă cu părinţii şi are un frate care lucrează la (...). (...) S-a oferit să mi le dea să le citesc, deci le pot obţine oricând de la E." (fila 102 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti).

În drept, potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securităţii* se înţelege *„**persoana care a furnizat informaţii**, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, **prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist** şi **care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului**. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor"*.

Aşadar, din interpretarea textului legal menţionat în precedent, respectiv prima teză a art. 2 alin. 1 lit. b) din OUG nr. 24/2008, rezultă că o constatare a calităţii de colaborator al Securităţii este subsumată întrunirii cumulative a trei condiţii: **(1)** prima condiţie este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, **(2)** a doua condiţie vizează conţinutul informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, **(3)** iar a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Faţă de materialul probator administrat de partea reclamantă, reiese că prima condiţie, astfel cum a fost menţionată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate pârâtul furnizând informaţii sub forma unei note scrise.

În acest sens, constată Curtea că art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în redactarea legiuitorului, prevedea *„informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii"*.

Cu toate acestea, prin decizia nr. 672/26.06.2012, publicată în M.Of. nr. 559/08.08.2012, Curtea Constituţională a judecat în sensul că *„sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii sunt neconstituţionale"*.

În acest sens, a reţinut Curtea Constituţională, în considerentele deciziei amintite, următoarele:

> *„Curtea constată că, în absenţa altor precizări normative, pe de o parte, şi a altor probe în cauză, pe de altă parte, instanţa judecătorească, învestită cu soluţionarea acţiunii în constatare, nu poate să realizeze o evaluare reală a fiecărei situaţii de fapt, având în vedere elemente precum natura şi veridicitatea informaţiilor consemnate, gradul de implicare în activitatea de colaborare cu Securitatea ori circumstanţele colaborării.*
>
> *Curtea se mărgineşte să arate că, ţinând cont de specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate, relatările verbale pot fi caracterizate prin*

subiectivism, arbitrariu și uneori simulare, iar acestea pot genera un conținut vag neclar, incert, neverosimil, fictiv și inutil, astfel, cauzei privind constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Pe de altă parte, în situația în care instanța judecătorească își formează convingerea exclusiv prin aprecierea unor asemenea documente, există riscul ca orice îndoială să poată fi interpretată împotriva persoanei verificate, iar aparența să fie considerată relevantă. Toate acestea creează între părțile acțiunii în constatare - Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în calitate de reclamant, și persoana verificată, în calitate de pârât, un dezechilibru incompatibil cu principiul egalității de arme.

În acest context, ceea ce trebuie, de asemenea, avut în vedere este dacă partea interesată a avut posibilitatea efectivă de a contesta autenticitatea probelor și de a propune dovezi contrarii. Calitatea probelor trebuie, de asemenea, luată în considerare, inclusiv în situația în care circumstanțele în care au fost obținute creează îndoieli privind credibilitatea sau acuratețea lor (...).

Astfel, persoana verificată, în privința căreia există la dosarul cauzei doar documente reprezentând "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității", nu are beneficiul unei proceduri contradictorii în cazul în care se află în imposibilitatea obiectivă de a propune alte probe în apărarea sa. Or, rolul fundamental al instanței judecătorești de a realiza justiția presupune, între altele, ca instanța să examineze probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, astfel încât, în raport cu aceste probe, să nu ajungă la concluzii contrare eficacității justiției și să evite erorile judiciare.

Curtea constată, așadar, că prin sintagmele legale în discuție se aduce atingere unui element esențial al procesului echitabil, și anume principiului egalității armelor. (...)

În aceste condiții, Curtea constată că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanței judecătorești un rol superficial, incompatibil cu funcția sa de înfăptuire a justiției. Or, în cazul unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia, realizarea justiției presupune și verificarea obiectivă a veridicității actelor și faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic și istoric al țării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiția imparțială, fără urme vindicative, într-o societate democratică și protecția drepturilor individului să fie atins.

Prin urmare, Curtea constată că pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, "relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității" nu pot fi administrate și apreciate, individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente și complete analize, sunt coroborate cu datele sau informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă.

O asemenea soluție corespunde îndatoririi legale a judecătorilor de a stărui, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în

cauză pe baza stabilirii faptelor şi prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunţării unei hotărâri temeinice şi legale.

Curtea constată că, numai în aceste condiţii, acţiunea în constatare prevăzută de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 poate fi just soluţionată de instanţa judecătorească, astfel încât scopul declarat al actului normativ - deconspirarea Securităţii să fie atins, iar adevărul istoric, corect receptat şi consacrat".

În cauza de faţă, apreciază Curtea de apel că, prin coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptului părţii pârâte Nedelcu (Radu) Dumitru Romulus de a fi furnizat informaţii organelor Securităţii. Astfel, pârâtului îi sunt atribuite mai multe înscrisuri redactate olograf, respectiv cele referitoare la numiţii M.R., G.H. şi F., conţinutul acestora fiind consemnat pe larg mai sus (filele 102, 145-149, 235-236 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti).

Or, potrivit art.301 alin. 1 NCPC „*Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tăgăduiască scrisul ori semnătura. Contestarea scrierii sau a semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancţiunea decăderii*"; cum în cauză partea pârâtă, deşi i-a fost comunicat înscrisul, nu a tăgăduit scrisul, apreciază Curtea că înscrisurile menţionate sunt apte a produce efecte juridice ca mijloc de probă administrat în contra pârâtului, în sensul celor rezultate din conţinutul lor sub aspectul faptelor ce îi sunt imputate de partea reclamantă, respectiv al furnizării de informaţii.

Nici faptul solicitării unei expertize grafoscopice de curatorul procesual desemnat pentru partea pârâtă nu este de natură a duce la o altă concluzie, deoarece proba respectivă era solicitată doar spre a se verifica realitatea scrisului atribuit dlui. Nedelcu (Radu), fără a interveni însă o contestare a scrierii existente în conţinutul înscrisurilor menţionate. Or, din analiza textului art. 301 şi 302 NCPC rezultă că instanţa procedează la verificarea înscrisului prin intermediul unei expertize în ipoteza contestării scrierii sau a semnăturii de către pretinsul autor căruia îi sunt atribuite sau al declaraţiei moştenitorului acestuia că nu le cunoaşte. În cauză însă niciuna dintre ipotezele menţionate nu este întrunită, curatorul procesual indicând că nu contestă scrierea atribuită.

Sub aspectul celei de-a doua şi celei de-a treia condiţii cerute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în raport de conţinutul înscrisurilor menţionate, astfel cum au fost depus la dosarul cauzei, Curtea reţine că prin informaţiile furnizate, pârâtul a denunţat atitudini ce puteau fi considerate în mod rezonabil a fi potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea dreptului la viaţă privată, aparţinând persoanelor vizate în notele informative întocmite şi fiind de natură a atrage consecinţe negative asupra acelor persoane indicate. Aşadar, în cauza de faţă sunt îndeplinite şi celelalte două condiţii prevăzute de dispoziţiile art. 2 lit. b) prima teză din OUG nr. 24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică şi teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat intenţia de supraveghere îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informaţii, după cum rezultă din rezoluţiile ofiţerilor Securităţii aplicate pe notele informative.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974. Astfel, dreptul garantat de art. 17 din Pact este menit să asigure dezvoltarea, fără interferenţe

exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, cunoașterea relațiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private.

În plus, informarea despre pretinsa dorință a unui cetățean de a părăsi definitiv țara implica în mod cert încunoștințarea despre o activitate potrivnică regimului comunist, o astfel de conduită urmărită apărând ca o expresie a nemulțumirii și protestului față de condițiile de viață din statul comunist, fiind de notorietate opoziția exponenților acelui regim la a permite cetățenilor români în anii ′80 părăsirea teritoriului României.

Pe cale de consecință, față de cele arătate în precedent, Curtea va admite acțiunea, constatând „calitatea" pârâtului Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus de „colaborator al Securității" în sensul art. 2 alin. 1 lit. (b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

Totodată, Curtea, față de dispozițiile art. 167 alin. 3 și 58 NCPC, respectiv art. 48 din OUG nr.80/2013 și cu raportare comparativă la onorariile stabilite prin art. 2 alin. 1 lit. m) din Protocolul înregistrat la Ministerul Justiției și Uniunea Națională a Barourilor din România sub nr. 113928/2008 și 1693/2008, obligă partea reclamantă CNSAS la plata către curatorul .... a remunerației stabilite în cuantum de 200 lei prin încheierea de la termenul din data de 12.12.2013.

În ce privește cererea părții reclamante de obligare a pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, mențiune existentă în notele de concluzii scrise depuse la dosar la 29.01.2014, Curtea observă că, nici prin cererea de chemare în judecată și nici prin concluziile orale susținute la termenul la care cauza a fost dezbătută în fond, CNSAS nu a formulat vreun capăt de cerere în acest sens, motiv pentru care nu intervine legala învestire a instanței printr-o cerere formulată ulterior închiderii dezbaterilor în cauză și reținerii cauzei în pronunțare, câtă vreme aceasta nu respectă disp. art. 204 NCPC privind modificarea, inclusiv completarea, cererii de chemare în judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII,** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, C.I.F. 12932750, în contradictoriu cu **pârâtul NEDELCU (fost RADU) DUMITRU ROMULUS,** cu ultimul domiciliu cunoscut în mun. Brașov, str............................., ... județul Brașov, citat prin afișare la ușa instanței și pe portalul Curții de Apel București, precum și la ultimul domiciliu cunoscut, fiind desemnat și curator special în persoana dlui. ....domiciliat în București, ... sector 6.

Constată că pârâtul Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus a fost „colaborator al Securității" în sensul art. 2 alin.1 lit.(b) din OUG nr.24/2008.

Obligă reclamanta CNSAS la plata către curatorul .... a remunerației stabilite în cuantum de 200 lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, ce se poate depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică azi 06.02.2014.

PREȘEDINTE, GREFIER,
BOGDAN CRISTEA CRISTINA MANOLACHE

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Cont adm
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 3055/2/2013
se legalizează de noi.
GREFIER ȘEF,

Red. Tehnored. Jud.B.C. / 6 ex.

